

Роман Сергійович МАСЛЕННИКОВ*(Харківський національний університет внутрішніх справ, м. Харків)*

ЗМІСТ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ ПОСЛУГ ЯК ОБ'ЄКТА АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ

У статті здійснено комплексний аналіз сутності та особливостей поліцейських послуг у сучасній правовій системі України. Наукова розвідка зосереджується на осмисленні змісту поняття «поліцейські послуги» як окремого й самостійного об'єкта адміністративно-правового регулювання, що обумовлено значним трансформаційним процесом у діяльності поліції під впливом європейських стандартів, інтенсифікації демократичних перетворень і підвищення суспільних очікувань щодо якості публічних сервісів. Акцентовано, що діяльність поліції в сучасному демократичному суспільстві дедалі більше орієнтується на сервісну модель, відходячи від репресивно-каральних практик минулого. Підкреслено, що поліцейські послуги мають розглядатися не лише як реагування на правопорушення, а як комплекс превентивних, захисних та допоміжних заходів, спрямованих на задоволення потреб та очікувань громадян, зміцнення довіри між громадськістю та органами правопорядку. Зазначено, що українське законодавство поки що фрагментарно регламентує категорію поліцейських послуг, не містить їх чіткого визначення, що ускладнює правозастосування та створює певні перепони для ефективного функціонування поліції у сервісному вимірі. Визначено цю проблему як одну з ключових, що впливають на якість і прозорість діяльності правоохоронних органів. Детально розглянуто новітні підходи до класифікації та визначення змісту поліцейських послуг, проведено аналіз наукових позицій провідних українських вчених-правознавців. Простежується зміна парадигми у сфері поліцейських послуг під впливом реформ, підвищення ролі громадськості, прозорості й відкритості роботи поліції, а також інтеграції європейських стандартів і механізмів контролю за якістю послуг. Значна увага приділяється визначенню змістовної основи поліцейських послуг через призму адміністративно-правових норм: підкреслюється, що напрями діяльності поліції, пов'язані з наданням послуг, постійно змінюються у відповідь на нагальні суспільні потреби, особливо в умовах воєнного стану, коли перелік поліцейських послуг розширюється новими функціями – евакуація цивільних, ліквідація наслідків воєнних злочинів, розмінування територій тощо.

Ключові слова: поліцейські послуги, напрями діяльності, адміністративно-правове регулювання, Національна поліція, сутність, зміст.

Постановка проблеми. У сучасному демократичному суспільстві

забезпечення прав і свобод людини, підтримання публічного порядку й безпеки стають пріоритетними напрями діяльності державних інституцій. Значну роль у цьому процесі відіграє поліція, яка, трансформуючись під впливом європейських стандартів і суспільних очікувань, дедалі більше відходить від суто репресивної чи каральної моделі до публічно-сервісної парадигми. Саме в цьому контексті особливої актуальності набуває дослідження змісту поліцейських послуг як окремого об'єкта адміністративно-правового регулювання.

Поліцейські послуги сьогодні розглядаються не лише як механізм реагування на порушення чи запобігання правопорушенням, а й як комплекс превентивних, захисних, допоміжних дій, спрямованих на задоволення потреб і очікувань громадян та зміцнення взаємної довіри між поліцією та суспільством. Попри це, у вітчизняному законодавстві категорія «поліцейських послуг» закріплена фрагментарно, відсутнє її чітке визначення, що ускладнює як правозастосування, так і ефективне функціонування самої поліції. Зазначене вказує на актуальність обраної теми наукового дослідження. Крім того, нагальність питання про зміст поліцейських послуг через призму адміністративно-правового регулювання зумовлена необхідністю модернізації підходів до визначення змісту поліцейських послуг, удосконалення правового регулювання цієї сфери, а також розробки ефективних механізмів контролю за якістю й прозорістю діяльності поліції. Дослідження сутності й особливостей поліцейських послуг дозволяє осмислити глибину й потенціал сервісної функції поліції, що є запорукою формування довіри до правоохоронних органів і підвищення рівня безпеки в державі.

В останні роки в юридичній науці зростає інтерес до доктрини поліцейських послуг у системі адміністративно-правового регулювання. Така увага пояснюється масштабними змінами у структурі, завданнях та функціях поліції, які відбуваються під впливом демократичних перетворень і впровадження публічно-сервісної моделі правоохоронної діяльності. Не лише реформа поліції, а й підвищення ролі громадськості, забезпечення прозорості та відкритості роботи органів правопорядку, а також інтеграція європейських стандартів у сферу правоохоронної діяльності висувають нові вимоги до визначення, якості та організації поліцейських послуг. Вивчення змісту й особливостей поліцейських послуг як окремого об'єкта адміністративно-правового регулювання стало актуальним та перспективним напрямом сучасної правової науки. Багато дослідників (зокрема І. С. Бабич, І. В. Бойко, А. В. Бурбій, І. В. Зозуля, В. А. Троян, О. Г. Циганов, О. С. Юнін та інші) аналізують різні аспекти цієї категорії, що свідчить про її багатовимірність та значущість для формування ефективної моделі поліцейської діяльності. Поряд із зростанням наукового інтересу, зберігається низка проблем, серед яких ключова – відсутність універсального й чіткого визначення змістовного наповнення поняття «поліцейські послуги».

Метою цієї статті є з'ясування змісту поліцейських послуг як об'єкта

адміністративно-правового регулювання за допомогою аналізу чинного законодавства й наукових підходів.

Виклад основного матеріалу. У контексті досліджуваного питання окремо слід вказати на те, що говорячи про зміст поліцейських послуг, учені-правознавці фактично вказують на окремі напрями діяльності поліції. Зокрема, як зауважує А. Кубаєнко, зміст поліцейських послуг полягає в забезпеченні захисту прав і свобод людини, прав і законних інтересів суспільства, створенні умов для максимального залучення громадян до роботи правоохоронців, підвищенні якості взаємодії з інститутами громадськості та органами влади, забезпеченні мобільності та оснащеності поліцейських, оптимізації організаційно-функціональної та штатної структури поліції, прозорості та відкритості діяльності поліції, наданні якісних та швидких поліцейських послуг, ефективному контролю за діяльністю поліції та захисті прав громадян, а також умовах для професійного зростання та розвитку поліцейських¹. З приводу наведеної позиції зазначимо, що на нашу думку, ученим дещо неправильно сприймається сутність категорії «зміст», оскільки з позиції її семантичного аналізу, в сучасній українській мові має вживатися у наступних значеннях: те, про що йдеться, розповідається де-небудь, те, що описується, зображується; сутність внутрішня особливості чого-небудь; певні властивості, характерні риси, які відрізняють явище, предмет від подібних явищ, предметів тощо; розумна основа, мета, призначення чого-небудь².

Аналіз наведеної позиції вказує на доцільність змістом поліцейських послуг позначати сукупність характерних для них особливостей, що виокремлюють їх серед схожих за своєю суттю правових явищ. З огляду на наведену позицію, серед таких характерних особливостей слід назвати й те, що поліцейські послуги надаються органами та підрозділами Національної поліції шляхом реалізації значної кількості напрямів її діяльності, що обумовлені законодавчо закріпленими за ними завданнями. При цьому, вважаємо, що спроби назвати якийсь вичерпний, завершений перелік напрямів діяльності Національної поліції України у цілому не мають сенсу, оскільки в умовах сьогодення такі напрями постійно й доволі швидко доповнюються й трансформують з огляду на існуючі потреби держави, українського суспільства в цілому. Зокрема, досліджуючи особливості класифікації та ознаки поліцейських послуг О. С. Тарасенко, І. О. Умрихіна та Д. С. Дронік цілком слушно відмічають той факт, що в умовах воєнного стану працівники поліції спочатку почали надавати нові поліцейські послуги (евакуація цивільних осіб із зони бойових дій, до ставлення гуманітарної допомоги, ліквідація ворожих БПЛА тощо), а вже потім отримали відповідні

¹ Кубаєнко А. Сучасні практики поліцейської діяльності : навчально-методичний посібник для здобувачів вищої освіти освітнього ступеня магістра у Національному університеті «Одеська юридична академія», галузь знань 26 «Цивільна безпека» спеціальність 262 «Правоохоронна діяльність» / авт.-укл.: А. Кубаєнко, О. Крижановська, О. Курганський; Нац. ун-т «Одеська юридична академія». Одеса : Юридична література, 2024. С. 15.

² Великий тлумачний словник сучасної української мови (з дод., допов. та CD) / [уклад. і голов. ред. В. Т. Бусел.] Київ; Ірпінь : ВТФ «Перун», 2009. С. 467.

повноваження¹. Також справедливою здається й позиція О. С. Юніна, який, аналізуючи особливості надання поліцейських послуг в умовах воєнного стану, вказує на те, що в рамках реалізації поставлених перед Національною поліцією завдань напрями діяльності поліцейських не є характерними для поліції в мирний час. Так, підкреслює вчений, на деокупованих територіях, прифронтових територіях, поліцейські у взаємодії з іншими правоохоронними органами або законними воєнізованими формуваннями (взаємодія з якими також є не типовою у діяльності поліції у мирний час): протидіють диверсійним групам ворога (які є професійними військовими); займаються фіксацією воєнних злочинів росіян; здійснюють розмінування деокупованих і прифронтових територій; виконують техніко-криміналістичним забезпеченням огляду місця події, в тому числі пов'язаної з пожежами, та спеціальні вибухотехнічні роботи за фактами скоєння вибухів, надходження повідомлень про виявлення підозрілих вибухонебезпечних предметів, загрозу вибуху².

Звичайно, наведений перелік напрямів поліцейської діяльності, пов'язаний з наданням поліцейських послуг, є далеко невичерпним й у цілому обумовлений необхідністю виконання поставлених перед даним правоохоронним органом завдань шляхом реалізації відповідних функцій. При цьому, на думку Д. М. Ластовича, на сьогодні можна назвати наступні функції поліцейських послуг, зокрема: адміністративну, комунікативну, оперативно-розшукову, виховну, кримінально-процесуальну, профілактичну, соціально-сервісну та охоронну³. Реалізація кожної з наведених функцій передбачає необхідність виконання Національною поліцією України численних повноваження, які можуть мати як основний, так і додатковий характер. Ось чому, окрім іншого, вважаємо за недоречне при визначенні сутності поліцейських послуг намагатися у змісті даного поняття відобразити окремі з напрямів поліцейської діяльності.

Зокрема, досліджуючи особливості адміністративно-юрисдикційної діяльності Національної поліції в Україні, Л. В. Іщенко зазначає, що під поліцейською послугою необхідно розуміти діяльність Національної поліції, що направлена на задоволення потреб суспільства у створенні безпечного середовища через підтримання публічної безпеки та порядку, а також забезпечення прав і свобод окремих осіб шляхом здійснення їх охорони або юридичного оформлення⁴. Як бачимо, вчений при визначенні сутності поліцейських послуг обмежився згадками лише про окремі напрями поліцейської діяльності. При цьому як певний недолік наведеної вище позиції, на нашу думку, слід назвати відсутність в ній згадок про

¹ Тарасенко О. С., Умрихіна І. О., Дронік Д. С. Класифікація та ознаки поліцейських послуг. *Українська поліцейстика: теорія, законодавство, практика*. 2025. № 1 (13). С. 32.

² Юнін О. С. Особливості надання поліцейських послуг в умовах воєнного стану. *Наукові записки. Серія: Право*. 2023. № 14. С. 98.

³ Ластович Д. М. Місце та значення поліцейських послуг в діяльності Національної поліції. *Форум права*. 2016. № 1. С. 143. URL: <https://dspace.univd.edu.ua/items/0d73e289-430b-4585-981a-cb32cc4c098f>.

⁴ Іщенко Л. В. Адміністративно-юрисдикційна діяльність поліції в Україні : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. Харків, 2020. С. 3.

нормативно-правову основу поліцейських послуг, адже всі без виключення напрями діяльності Національної поліції України мають ґрунтуватися на приписах чинного національного законодавства.

Також слід навести й більш розширені позиції щодо розуміння сутності поліцейських послуг, які при цьому позбавлені зазначеного вище недоліку. Так, досліджуючи особливості адміністративно-правового забезпечення діяльності з надання сервісних послуг Міністерства внутрішніх справ України, А.П. Рибінська вказує на те, що поліцейська послуга – це регламентована законодавством публічно-владна діяльність органу/структурного підрозділу органу поліції відповідно до виконуваних органом поліції функцій, пов'язаних із реалізацією прав і свобод людини, публічних інтересів суспільства і держави, спрямованих на профілактику та боротьбу із злочинністю, забезпеченням правопорядку та публічної безпеки, що передбачає здійснення дій/прийняття рішень шляхом контакту з фізичною чи юридичною особою за зверненням до органу поліції, зокрема посадової особи, задля реалізації власних прав, свобод та законних інтересів та/або виконання покладених на особу обов'язків у межах законодавчої компетенції органів поліції¹. І хоча вчена доволі вдало вказує на нормативно-правову природу поліцейських послуг, при розкритті їх сутності у змісті поняття намагається вказати як основні, так і другорядні його ознаки. Як цілком слушно в цьому контексті зауважує В. Б. Пчелін, використання занадто громіздких конструкцій під час визначення сутності відповідного правового явища, робить останнє занадто складним для сприйняття, оскільки в такому випадку в ньому містяться як основні, так і другорядні його ознаки і, як наслідок, у цілому воно отримує формально-юридичний характер².

Окрім вищенаведеного, як дискусійний момент визначення сутності та змісту поліцейських послуг вважаємо за необхідне назвати їх примусовий характер. Зокрема, на сторінках фахової літератури зауважують, що деякі поліцейські послуги можуть мати елементи примусу, наприклад, евакуація осіб під час надзвичайних ситуацій, обмеження доступу до небезпечних зон тощо³. У зв'язку з чим постає цілком логічне питання відносно того як надана послуга особі може мати примусовий характер, оскільки в такому разі вона втрачає власне сенс послуги. У зв'язку з чим слід зазначити, що поліцейська послуга не те щоб має примусовий характер, а першочергове здійснюється на користь певної особи або групи осіб. При цьому навіть семантичний аналіз досліджуваної категорії свідчить про те, що її сенс не визначають через добровільність, а через корисність для кого-небудь. Як зауважує авторський колектив великого тлумачного словника сучасної української мови, слово «послуга» слід вживати в наступних значеннях: дія,

¹ Рибінська А. П. Адміністративно-правове забезпечення діяльності з надання сервісних послуг МВС : дис. ... канд. юрид. наук : спец. 12.00.07. Київ, 2019. С. 167.

² Пчелін В. Б. Перегляд адміністративних актів органів внутрішніх справ : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. Харків, 2011. С. 12.

³ Тарасенко О. С., Умрихіна І. О., Дронік Д. С. Класифікація та ознаки поліцейських послуг. *Українська поліцейстика: теорія, законодавство, практика*. 2025. № 1 (13). С. 33.

вчинок, що дає користь, допомогу іншому; сприяння розвитку, піднесенню, поширенню чогось; діяльність підприємств, установ, організацій та окремих осіб, виконувана для задоволення чийх-небудь потреб; обслуговування, система господарсько-побутових вигід, що надаються населенню¹.

Також слід зазначити, що, як впливає з аналізу приписів Закону України «Про Національну поліцію», поліцейські заходи можуть мати як превентивний, так і примусовий характер² і без сумніву застосовуються як основний інструментарій в межах надання поліцейських послуг. При цьому логічно припустити, що застосування примусового заходу до правопорушника не слід розцінювати як поліцейську послугу, що надається безпосередньо йому. У такому разі мову слід вести про поліцейську послугу, яка надається іншим особам, у цілому суспільству, внаслідок чого забезпечується охорона й захист прав, свобод та інтересів особи, а також їх відновлення в разі порушення. З огляду на що як окрему характерну особливість поліцейських послуг, що становлять їх зміст, слід розглядати те, що в межах їх надання Національна поліція здійснює діяльність, пов'язану як зі застосуванням превентивних, так і примусових поліцейських заходів.

Наявність таких численних дискусій окремих учених-правознавців нашою думкою відносно взагалі необхідності, так би мовити, скасування інституту надання поліцейських послуг. Так, наприклад, досліджуючи особливості закріплення поліцейських послуг в законодавстві України та реалізації їх на практиці, І. В. Зозуля вказує на те, що одним із можливих, але дискусійних, шляхів розв'язання проблеми було б вилучення із Закону України «Про Національну поліцію» та суміжного законодавства терміну «поліцейські послуги», обмежившись загальною вказівкою, що Національна поліція у своїй діяльності надає, в межах законодавства, в тому числі і сервісні послуги, зміст, перелік та порядок надання яких визначено законом. Варіант збереження в інституційному законодавстві терміну «поліцейські послуги» станом на сьогодні пов'язаний з поки ще складною перспективою перегляду законодавчого, наукового та практичного, серед іншого, й міжнародного, досвіду щодо сервісної діяльності Національної поліції України³. У цілому не заперечуючи запропонований ученим варіант, все ж таки вважаємо за доцільне вдосконалювати даний правовий інститут як в напряму його чіткого законодавчого закріплення, так і шляхом вироблення ефективних адміністративно-правових засад здійснення контролю за якістю надання поліцейських послуг в Україні.

При цьому в межах представленого наукового дослідження, з огляду на його специфіку і спрямування, поліцейські послуги розглядаються нами як об'єкт адміністративно-правового регулювання. У цьому зв'язку

¹ Великий тлумачний словник сучасної української мови (з дод., допов. та CD) / [уклад. і голов. ред. В. Т. Бусел.] Київ; Ірпінь : ВТФ «Перун», 2009. С. 1080.

² Про Національну поліцію : Закон України від 02.07.2015 р. № 580-VIII. *Відомості Верховної Ради України*. 2015. № 40-41. Ст. 379.

³ Зозуля І. В. Поліцейські послуги в законодавстві України та на практиці. *Форум права*. 2019. № 3 (56). С. 31. URL: https://forumprava.pp.ua/files/021-038-2019-3-FP-Zozulia_5.pdf.

відмітимо, що з позиції семантики, слово «об'єкт» на сторінках великого тлумачного словника сучасної української мови застосовують у наступних значеннях: явище, предмет, особа, на яких спрямовано певну діяльність, увагу й таке інше; предмет наукового та подібного дослідження, спеціальної зацікавленості, компетенції; предмет, що розглядається з метою його використання за призначенням, вивчення; пізнавана дійсність, що існує поза свідомістю людини та незалежно від неї¹.

Тобто об'єктом в досліджуваному випадку слід позначати те, на що власне спрямоване адміністративно-правове регулювання. Сутність же адміністративно-правового регулювання на сторінках фахової літератури визначають як цілеспрямований вплив норм адміністративного права на суспільні відносини з метою забезпечення за допомогою адміністративно-правових засобів прав, свобод і публічних законних інтересів фізичних та юридичних осіб, нормального функціонування громадянського суспільства та держави². Як бачимо, навіть у самому визначенні сутності адміністративно-правового регулювання вказано на що воно спрямоване, тобто на його об'єкт, в якості якого слід розглядати відповідні суспільні відносини. Так, досліджуючи особливості адміністративно-правового забезпечення реалізації заходів правового режиму воєнного стану, Д. А. Власенко дійшов висновку стосовно того, що об'єкт адміністративно-правового регулювання – це суспільні відносини, що виникають у сфері публічного управління і підлягають регулюванню нормами адміністративного права. Ці відносини включають діяльність органів виконавчої влади, місцевого самоврядування, публічних службовців та інших суб'єктів, які реалізують свої повноваження й обов'язки в управлінській сфері³. Тобто, говорячи про сутність і зміст поліцейських послуг як об'єкта адміністративно-правового регулювання, на увазі слід мати суспільні відносини, що виникають і знаходять свій розвиток у зв'язку зі здійсненням органами та підрозділами Національної поліції відповідної діяльності в межах виконання поставлених перед нею завдань. При цьому такі суспільні відносини підпадають під регульовальний вплив адміністративно-правових норм, що обумовлює їх правову природу.

Висновки. Отже, змістом поліцейських послуг як об'єкта адміністративно-правового регулювання буде сукупність характерних особливостей даної сфери суспільних відносин, що будуть знаходити свій прояв у наступних аспектах:

– суспільні відносини, що виникають і знаходять свій розвиток у зв'язку з наданням поліцейських послуг регламентовані адміністративно-правовими нормами;

¹ Великий тлумачний словник сучасної української мови (з дод., допов. та CD) / [уклад. і голов. ред. В. Т. Бусел.] Київ; Ірпінь : ВТФ «Перун», 2009. С. 803.

² Галуцько А. В. Адміністративно-правове регулювання служби дільничних інспекторів в Україні : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. Київ, 2018. С. 30; Адміністративне право України / В. В. Галуцько, В. І. Олефір, Ю. В. Гридасов, А. А. Іванишук, С. О. Короед. Херсон : ХМД, 2013. С. 323–324.

³ Власенко Д. А. Адміністративно-правове забезпечення реалізації заходів правового режиму воєнного стану : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. Харків, 2024. С. 32.

- надання поліцейських послуг зацікавленим у цьому особам є результатом виконання органами та підрозділами Національної поліції владних повноважень;
- за своєю суттю є сукупністю адміністративних, правоохоронних і публічно-сервісних дій;
- можуть мати як платну, так і безоплатну основу їх надання;
- надаються як за зверненням зацікавленої особи, так і за власною ініціативою відповідних органів та підрозділів Національної поліції, а також окремих поліцейських;
- єдиним суб'єктом їх надання є органи та підрозділи Національної поліції;
- надання поліцейських послуг обумовлено необхідністю реалізації значної кількості напрямів діяльності органів і підрозділів Національної поліції, у межах поставлених перед ними завдань;
- у межах надання поліцейських послуг органи та підрозділи Національної поліції здійснює діяльність, пов'язану зі застосуванням як превентивних, так і примусових поліцейських заходів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Адміністративне право України / В. В. Галунько, В. І. Олефір, Ю. В. Гридасов, А. А. Іванищук, С. О. Короєд. Херсон : ХМД, 2013. 393с.
2. Великий тлумачний словник сучасної української мови (з дод., допов. та CD) / [уклад. і голов. ред. В. Т. Бусел.] Київ; Ірпінь : ВТФ «Перун», 2009. 1736 с.
3. Власенко Д. А. Адміністративно-правове забезпечення реалізації заходів правового режиму воєнного стану : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. Харків, 2024. 207 с.
4. Галунько А. В. Адміністративно-правове регулювання служби дільничних інспекторів в Україні : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. Київ, 2018. 209 с.
5. Зозуля І. В. Поліцейські послуги в законодавстві України та на практиці. *Форум права*. 2019. № 3 (56). С. 21–38. URL: https://forumprava.pp.ua/files/021-038-2019-3-FP-Zozulia_5.pdf.
6. Іщенко Л. В. Адміністративно-юрисдикційна діяльність поліції в Україні : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. Харків, 2020. 216 с.
7. Кубаєнко А. Сучасні практики поліцейської діяльності : навчально-методичний посібник для здобувачів вищої освіти освітнього ступеня магістра у Національному університеті «Одеська юридична академія», галузь знань 26 «Цивільна безпека» спеціальність 262 «Правоохоронна діяльність» / авт.-укл.: А. Кубаєнко, О. Крижановська, О. Курганський; Нац. ун-т «Одеська юридична академія». Одеса : Юридична література, 2024. 144 с.

8. Ластович Д. М. Місце та значення поліцейських послуг в діяльності Національної поліції. *Форум права*. 2016. № 1. С. 141–146. URL: <https://dspace.univd.edu.ua/items/0d73e289-430b-4585-981a-cb32cc4c098f>.

9. Про Національну поліцію : Закон України від 02.07.2015 р. № 580-VIII. *Відомості Верховної Ради України*. 2015. № 40-41. Ст. 379.

10. Пчелін В. Б. Перегляд адміністративних актів органів внутрішніх справ : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. Харків, 2011. 190 с.

11. Рибінська А. П. Адміністративно-правове забезпечення діяльності з надання сервісних послуг МВС : дис. ... канд. юрид. наук : спец. 12.00.07. Київ, 2019. 199 с.

12. Тарасенко О. С., Умрихіна І. О., Дронік Д. С. Класифікація та ознаки поліцейських послуг. *Українська поліцейстика: теорія, законодавство, практика*. 2025. № 1 (13). С. 30–35.

13. Юнін О. С. Особливості надання поліцейських послуг в умовах воєнного стану. *Наукові записки. Серія: Право*. 2023. № 14. С. 95–100.

Стаття надійшла до редакції 08.04.2025

Roman S. MASLENNIKOV,

Postgraduate Student

(*Kharkiv National University of Internal Affairs, Kharkiv, Ukraine*)

CONTENT OF POLICE SERVICES AS AN OBJECT OF ADMINISTRATIVE AND LEGAL REGULATION

The article provides a comprehensive analysis of the essence and features of police services in the modern legal system of Ukraine. The scientific investigation focuses on understanding the content of the concept of "police services" as a separate and independent object of administrative and legal regulation, which is due to a significant transformation process in police activities under the influence of European standards, the intensification of democratic transformations and the increase in public expectations regarding the quality of public services. It is emphasized that police activities in a modern democratic society are increasingly oriented towards a service model, moving away from the repressive and punitive practices of the past. It is emphasized that police services should be considered not only as a response to offenses, but as a set of preventive, protective and auxiliary measures aimed at meeting the needs and expectations of citizens, strengthening trust between the public and law enforcement agencies. It is noted that Ukrainian legislation still regulates the category of police services in a fragmentary manner, does not contain a clear definition of them, which complicates law enforcement and creates certain obstacles to the effective functioning of the police in the service dimension. This problem is identified as one of the key ones that affect the quality and transparency of law enforcement activities. The latest approaches to the classification and definition of the content of police services are considered in detail, and the scientific positions of leading Ukrainian legal scholars are analyzed. The paradigm shift in the field of police

services under the influence of reforms, increasing the role of the public, transparency and openness of police work, as well as the integration of European standards and mechanisms for monitoring the quality of services are traced. Considerable attention is paid to determining the substantive basis of police services through the prism of administrative and legal norms: it is emphasized that the areas of police activity related to the provision of services are constantly changing in response to urgent social needs, especially in conditions of martial law, when the list of police services is expanded with new functions - evacuation of civilians, elimination of the consequences of war crimes, demining of territories, etc.

Keywords: *police services, areas of activity, administrative and legal regulation, National Police, essence, content.*